

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om erstatning av tap som følge av forsinkelse.

Dato

13.12.2011

Saksnummer

230/11F

Tjenesteyter

Air France

Krav om erstatning av tap som følge av forsinkelse.

Klager har i det vesentlige anført:

Klagerne skulle reise fra Oslo til East London i Sør-Afrika via Paris og Johannesburg, den 14. april kl. 19:30.

Dagen før avreise mottok klagerne en e-post fra Air France om at AF990 fra Paris til Johannesburg ville bli forsinket, og at klagerne derfor var booket om til et fly den 15. april fra Paris kl. 11:00.

Klagerne ble innlosjert på hotell i Paris og i Johannesburg, og ankom East London ca. 25 timer forsinket.

Dette resulterte i at klagerne mistet ett av åtte forhåndsbetalte døgn på safari i Sør-Afrika. Klagerne mener at Air France fraskriver seg alt ansvar i denne saken, og at reisefølget ikke kan lastes for denne forsinkelsen.

Klagerne krever erstatt tap av ferie, totalt kroner 12 348.

Air France har i det vesentlige anført:

AF990 ble forsinket grunnet operasjonelle grunner.

I henhold til EU forordningen er flyselskapene ikke erstatningspliktige ved forsinkelser.

Air France ønsker å gi klagerne et reisegavekort på EUR 100 hver, men kan dessverre ikke imøtekomme krav utover dette.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen ble forsinket med 24 timer.

Nemnda er delt i sitt syn på passasjerenes rettigheter ved lengre forsinkelser.

Nemndas flertall, lederen og forbrukernes representanter, er av den oppfatning at forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet tre timer eller mer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Flertallet viser til EU forordning 261/2004 artikkel 6 jf artikkel 7, jf artikkel 5, jf EU domstolens avgjørelse i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07). Flertallet er kjent med at enkelte flyselskap bestrider dommen, og at EU domstolen er bedt om å ta stilling til spørsmålet på nytt. Dommens konklusjon er imidlertid klar, og flertallet legger til grunn at dommen gir uttrykk for gjeldende rett.

Air France har opplyst at flyet ble forsinket av operasjonelle grunner. Det er ikke nærmere redegjort for dette. Air France har etter dette ikke godtgjort at forsinkelsen skyldtes en ekstraordinær omstendighet som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Etter flertallets vurdering gir dette klagerne rett til standarderstatning etter EU forordningen på 600 euro per person.

Nemndas mindretall, flyselskapenes representanter, er av en annen oppfatning. EC261/04 (forordning (EF) nr. 261/2004) ikke gir noen anvisning på utbetaling av en pengekompensasjon ved forsinkelse. Tilblivelse av «Sturgeon» dommen er uklar i forhold til flere rettsprinsipper bla. ved at Generaladvokaten tok stilling til spørsmålet om hvorvidt forsinkelse utløser rett til kompensasjon. Dette var et spørsmål som ikke var stilt i Sturgeon saken. Generaladvokaten har også angitt en tidsgrense på at tre timer forsinkelse utløser rett til kompensasjon, en tidsramme hvor opprinnelsen er ukjent og som ikke samsvarer med noen andre artikler i forordningen.

At passasjerer ikke har krav på kompensasjon ved forsinkelse følger av forarbeidene til EU261/04 (forordning (EF) nr. 261/2004) - det ble vurdert men avvist, og videre slått fast i dom av ECJ Grand Chamber i «IATA». Artikkel 6 i forordningen gir klare og presise anvisninger på rettigheter ved forsinkelse. I motsetning til innstilling som er beskrevet i artikkel 5, og nektet ombordstigning (artikkel 4) gir ikke forsinkelse i artikkel 6 noen anvisning på kompensasjon, med rette, da det er i strid med Montreal konvensjonens artikkel 29.

Forsinkelse gir ikke rett til standarderstatning etter EC 261/04 slik (forordning (EF) nr. 261/2004) forordningen er utformet, tiltenkt, og støttet av «ECJ Grand Chamber», og i tilfelle Sturgeon dommen er gyldig, er det stilt spørsmål om gyldigheten av artikkel 5-7 i forordningen. Flere domstoler har stilt spørsmål til EU domstolen om gyldigheten av Sturgeon dommen i forhold til artikkel 5-7. Dette gjelder bla. en britisk domstol. Inntil EU-domstolen har kommet med tilsvarende svar, anser mindretallet Sturgeon- dommen som uavklart. Etter mindretallets oppfatning gir følgelig ikke forsinkelse rett til kompensasjon etter EU forordningen.

Flyselskapet er i henhold til Montrealkonvensjonen artikkel 19 ansvarlig for tap som følge av forsinkelse, med mindre selskapet godtgjør at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller dette ikke har vært mulig for dem.

En samlet nemnd er av den oppfatning at Air France ikke har godtgjort at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet. Nemnda viser til at Air France ikke har gitt noen nærmere forklaring eller dokumentasjon på årsaken til forsinkelsen. Forsinkelsen påførte klagerne et tap på kr 12.348. Air France plikter etter nemndas vurdering å erstatte klagernes tap.

I henhold til EU forordningens artikkel 12 skal standarderstatning etter EU forordningen trekkes fra erstatning på annet grunnlag. Passasjeren har således alltid krav på å få utbetalt standarderstatningen dersom vilkårene er til stede for dette. Har passasjeren også rett til erstatning på annet grunnlag, og denne erstatning overstiger standarderstatningen, kommer standarderstatningen til fradrag. Overstiger standarderstatningen etter EU forordningen annen erstatning, utbetales kun standarderstatningen. Det er tilfelle i denne saken.

På bakgrunn av flertallets vurdering traff nemnda slikt

Vedtak:

Flyklagenemnda anbefaler at klagerne gis en erstatning på 600 euro per person.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, formann

Elise Korsvik, Forbrukerrådet

Sverre Åril, Forbrukerombudet

Amine Hansen, Norwegian Air Shuttle ASA

Edith Lundem Jakobsen, Lufthansa German Airlines

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann. Elise Korsvik, Forbrukerrådet. Sverre Åril, Forbrukerombudet. Amine Hansen, Norwegian Air Shuttle ASA. Edith Lundem Jakobsen, Lufthansa German Airlines.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.